

הרגע המרגש ביותר שלי:

"כשבעלה של הנתרמת חיבק אותי ואמר לי: 'לא יעזור לך כלום - אתה מעכשיו כמו בן שלנו'."

מסר לחיים:

"אנחנו צריכים להיות גאים בכך שאנו משויכים לעם כל כך מיוחד. 410 תורמי כליה מ ישראל בתוך שש שנים - זהו מהפך עולמי."

מרדכי מינץ: "ביום הולדתי ה-30 החלטתי לתרום כליה"

"בלי שהתכוונו, נוצרה כאן באמת חבורת תורמים", אומר גם מרדכי מינץ, אף הוא מתגורר ביישוב איתמר. "אבל למרות שיוחנן גולדין היה הראשון שתרם, אני נכנסתי לנושא מבלי שידעתי שיש מישהו נוסף שנמצא בתהליך. במשך שלוש השנים האחרונות הייתי שומע פרסומים על תרומות כליה דרך עמותת מתנת חיים ובכל פעם 'נדלק' מחדש. תמיד אמרתי לעצמי וגם לאשתי: 'אני בטוח שבאיזשהו שלב אעשה את זה.' לפני כשנה וחצי שמעתי על הרב אביחי רונצקי, ראש ישיבת איתמר, שביקש לתרום כליה, אבל הרופאים אמרו שזה עלול לסכן אותו, אז הוא גייס לעזרתו רופאים, חלקם פרטיים, כדי לצאת למערכה אישית כנגד כל אלו שהתנגדו, העיקר שיוכל לתרום. בסופו של דבר, אחרי שהוחלט כבר שהוא יכול לתרום, ונקבע אפילו תאריך לניתוח, הוא התבקש לעבור בדיקה אחרונה שגילתה אצל גידול סרטני מתחת לכבד. אמרו לו שאם הגידול היה מתגלה כמה חודשים מאוחר יותר כבר לא היה עם מי לדבר. הרב רונצקי לא תרם לבסוף את כלייתו. הוא עבר את הניתוח וחייו ניצלו, אבל הסיפור שלו הותיר עליי רושם בל יימחה. אני תלמיד שלו וכשהתחלתי עם הבדיקות ניגשתי כדי לספר לו על כך, והוא התרגש ובירך אותי."

בקיץ האחרון חגג מרדכי את יום הולדתו ה-30. "באותה הזדמנות אמרתי לאשתי שלכבוד יום ההולדת אני מתחיל בבדיקות הנדרשות, ובדיוק חצי שנה לאחר מכן - זכיתי לתרום את הכליה."

ואת יום הניתוח הוא זוכר כמיוחד במינו: "הגעתי יחד עם אשתי לבית החולים בלינסון, ואז, בעודנו ממלאים את הטפסים של האשפוז, הגיעה אליי מתאמת ההשתלות ואמרה לי שהנתרמת רוצה מאוד לפגוש אותי. כמוכן שנענית בחיוב ונכנסתי לחדר שלה. זה היה מפגש פתאומי שהותיר אותנו ללא מילים. לשנינו היו דמעות בעיניים, ואז נפרדנו וכל אחד פנה לחדרו. בערך עשר דקות אחר כך, היא הציצה שוב אל החדר שלי וביקשה: 'בוא, אני רוצה לדבר אתך עוד'. ואז כבר שוחחנו יותר באריכות. בהמשך הגיעו בעלה וגם בתה וחתנה. הייתה אווירה מאוד מיוחדת של קרבה והתרגשות."

לאחר מכן הוכנס מרדכי לחדר הניתוח. "אני זוכר שכאשר התעוררתי, הייתי עדיין מטושטש אבל הדבר הראשון ששאלתי היה מה מצבה של המושתלת, וכמוכן ששמחתי מאוד לשמוע שהניתוח עבר בהצלחה והיא מתאוששת."

והוא לא מתאפק מלציין לשבח את הקהילה מאיתמר: "בשבת שלאחר הניתוח הייתי מאושפז ואשתי הייתה איתי עד ערב שבת. כשהיא חזרה הביתה היא גילתה שכל בני הקהילה הכינו לנו את כל הסעודות, ואפילו ערכו את השולחן, כל זה מבלי שביקשנו דבר. ההתגייסות הנהדרת הזו של בני היישוב למענינו הייתה בהחלט חלק מהחוויה. העולם הזה כולו טוב."